

Prof.dr.sc. IVO JAJIĆ, dr.med. (1932.-2010.)

Dana 10. lipnja 2010. zauvijek nas je napustio fiziatar i reumatolog, sveučilišni profesor u mirovini dr.sc. Ivo Jajić (1932.-2010.). Pokopan je sutradan, 11. lipnja 2010., na groblju Mirogoj u krugu najuže obitelji.

Prof.dr.sc. Ivo Jajić, rođen je 1932. u selu Bristvica blizu Trogira, a njegov bogati stručni i znanstveni rad doveo ga je do visokih dužnosti i uglednih priznanja.

Srednju školu za rendgenske tehničare završio je 1951., a na Medicinskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1960. Pripravnički staž obavio je u Virovitici, gdje je radio kao liječnik obiteljske medicine do početka specijalizacije iz fizikalne medicine i rehabilitacije (1962.), koju je proveo u Splitskim Toplicama i u Zagrebu. Specijalist fizikalne medicine i rehabilitacije postao je 1965. godine, te je najprije radio u Splitskim toplicama, a od 1968. je bio voditelj Odjela za kliničko ispitivanje lijekova farmaceutske tvrtke Lek. Od 1972. je na Klinici za Ortopediju Medicinskog fakulteta u Zagrebu vodio Odjel za reumatske bolesti i rehabilitaciju. Od 1985. do umirovljenja (2001.) bio je predstojnik Klinike za reumatologiju, fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Kliničke bolnice "Sestre milosrdnice" u Zagrebu, koja je pod njegovim vodstvom stekla naslov Referentnog centra za upalne reumatske bolesti Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi RH.

Doktorsku disertaciju iz reumatologije obranio je 1972., za docenta na Medicinskom fakultetu u Zagrebu izabran je 1976., a za redovitog profesora na istom fakultetu izabran je 1981. Status uže specijalnosti iz reumatologije stekao je 1978.

Stručna aktivnost profesora Ive Jajića najviše je bila usmjerena na epidemiologiju i imunogenetiku reumatskih bolesti, a napose na spondiloartropatije, algodistrofični sindrom, hipertrofičnu osteoartropatiju, reumatsku polimijalgiju i arteritis orijaških stanica. Stručno se usavršavao u nekoliko europskih klinika. Vodio je nekoliko znanstvenih projekata Ministarstva znanosti i tehnologije. Publicirao je više od 400 znanstvenih i stručnih radova, s ukupno više od 1000 citata u Science

Citation Indexu. Sam ili u suautorstvu (najviše s kćeri Zrinkom) objavio je više knjiga (monografije, priručnike i udžbenike) iz područja reumatologije i fizijatrije, čime je značajno obogatio domaću stručnu publicistiku, a jedna knjiga mu je objavljena i na engleskom jeziku. Opisao je nekoliko novih znakova i dijagnostičkih kliničkih testova u reumatskim bolestima, a poseban interes je imao i za radiološke promjene.

Profesor Jajić je dao iznimno velik doprinos izobrazbi liječnika i drugih zdravstvenih profila, kojima je nesebično prenosio svoje bogato znanje i iskustvo. Bio je predavač i organizator više međunarodnih i domaćih reumatoloških i fizijatrijskih kongresa, simpozija i tečajeva.

Godine 1980. potaknuo je osnivanje Registra za reumatske bolesti u Hrvatskoj, koji, na žalost, nije dugo djelovao.

Od 1977. do 1985. bio je predsjednik Reumatološke sekcije Hrvatskoga liječničkog zbora, od 1982. do 1986. predsjednik Udruženja reumatologa Jugoslavije, a predsjednik Hrvatskoga reumatološkog društva od 1996. do 1998. godine. Bio je glavni utemeljitelj i prvi predsjednik (od 1986. do 1989.) Sekcije za vertebrologiju Hrvatskog liječničkog zbora (danas Hrvatsko vertebrološko društvo), te začasni član Hrvatskog reumatološkog društva i Hrvatskog vertebrološkog društva. Profesor Jajić je bio

začasni član i nekoliko europskih reumatoloških društava, kao i redoviti član Britanskog društva reumatologa (British Society of Rheumatology). Predstavljao je Hrvatsku i bio je član stručnih i znanstvenih organizacija u međunarodnim organizacijama i društvima. Godine 1982. izabran je za redovitog člana Akademije medicinskih znanosti Hrvatske (AMZH-a).

Dužnost pročelnika Katedre za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Medicinskog fakulteta u Zagrebu obnašao je od 1996. do 1998., a organizirao je i vodio poslijediplomski studij iz fizikalne medicine i rehabilitacije.

Pokrenuo je stručni časopis "Fizikalna medicina i rehabilitacija", najprije kao glasilo Hrvatskog društva

fizioterapeuta, a potom časopis Hrvatskoga društva za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, te je bio glavni i odgovorni urednik od osnutka časopisa do 1998. Također, bio je glavni i odgovorni urednik časopisa "Reumatizam" od 1990. do 1998., te član uredništva još nekoliko stručnih časopisa.

Godine 1987. dobio je nagradu za znanstveni rad Ruđer Bošković, 1993. nagradu Hrvatskoga liječničkog zbora Ladislav Rakovac, te nagradu grada Zagreba za 2000. godinu.

Kao idejni začetnik laičkog organiziranja bolesnika s reumatskim bolestima potaknuo je utemeljenje Društva reumatičara grada Zagreba (1982.), koje pod njegovim vodstvom 1992. prerasta u Hrvatsku ligu protiv re-

umatizma (1992.), na čijem je čelu od osnutka do umirovljenja, a potom je njezin počasni predsjednik. Godine 1989. pokrenuo je časopis "Reuma" (prvih nekoliko godina pod nazivom Reumatičar), namijenjen prvenstveno edukaciji i savjetima reumatskih bolesnika i potencijalnih bolesnika, čime, je, uz objavljivanje priručnika o pojedinim reumatskim bolestima, pridonio popularizaciji i svijesti o značenju reumatskih bolesti, uopće.

Profesora Ivu Jajića ćemo pamtiti po njegovoj velikoj ljubavi i djelima koje je ostavio u hrvatskoj reumatologiji i fizijatriji, ne samo u njezinoj organizaciji, razvitku i publicistici, nego i skrbi za reumatske bolesnike.

Na svemu tome mu od srca zahvaljujemo!

prof.dr.sc. Simeon Grazio